

HRVATSKI JEZIK I HRVATSKE KNJIGE NA VISOKIM UČILIŠTIMA, U HRVATSKOJ NASTAVI I KNJIŽNICAMA U SR NJEMAČKOJ

Neujednačen je naziv predmeta u sklopu kojega se predaje hrvatski književni jezik na njemačkim visokoškolskim ustanovama. Predaje se pod svojim imenom, ali u nizu dvočlanih i/ili tročlanih naziva: hrvatski i srpski jezik; srpski i hrvatski jezik; bosanski, hrvatski i srpski jezik i sl. Lingvistička sličnost hrvatskoga, srpskog i bosanskog jezika ne znači njihovu istovjetnost. Razlike nisu samo leksičke i fonološke, nego također kulturološke, povijesne i političke prirode. Ustavom Republike Hrvatske od 22. prosinca 1990. godine u Hrvatskoj je u službenoj uporabi hrvatski jezik i latinično pismo. Ulaskom Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije 01. srpnja. 2013., hrvatski jezik je postao i službeni jezik Unije. Obilježavanje 50. godišnjice *Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika* objavljene u tjedniku *Telegram* 17. ožujka 1967., potvrdilo je njegov punopravan i neosporiv status. Teoretski, u nazivu predmeta su dva i/ili tri jezika, a praktično, nastava se izvodi na jeziku zemlje predavača dok se drugi jezik/ci podučava/ju komparativnom metodom. Hrvatsku nastavu u SR Njemačkoj, organizira Ministarstvo znanosti i obrazovanja RH. Izvodi se prema Kurikulu hrvatske nastave u inozemstvu. Nastavni sadržaji se prilagođavaju doživljajno-spoznajnim mogućnostima učenika te njihovom predznanju i to korelacijsko-integracijskim pristupom.

Na slavističkim katedrama djeluju institutske knjižnice opremljene udžbenicima, priručnicima, rječnicima, stručnom literaturom i beletristikom u original jeziku (rijeđe prijevodima) svih slavenskih jezika. Različita je zastupljenost naslova s područja hrvatskoga jezika u pojedinačnim knjižnicama dok je u stručnim oznakama, tzv. signaturama, hrvatski jezik u hiponimsko-hiperonimskom odnosu.

L. Šarčević